ตำนาน และที่มา แหวนแต่งงาน

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ค. 2552

ตำนาน และที่มา แหวนแต่งงาน

ตามตำนานและประวัติศาสตร์ที่มีมาช้านาน
ตางเชื่อกันวาการสวมแหวนที่นิ้วนางจะทำให้แหวนนั้นดลอำนาจของความรักผ่านสู่หัวใจของผู้สวมใส่ได้และแหวนแต่งงานก็เปรียบเสมือนตัวแทนคำสัญญาความรักและความมั่นคง เป็นเครื่องประดับติดตัวชิ้นเดียวที่มีคุณค่าผูกพันจิตใจกับหญิงสาวแตกอน
คูหนุมสาวจะใชเถาวัลยตามธรรมชาตินำมาผูกติดกับนิ้วเพื่อแสดงถึงความรัก
จนกลายเป็นประเพณีของชาวโรมันและชาวอังกฤษที่จะนำโลหะที่มีค่าที่สุดของแต่ละยุคสมัยมาใช้สวมให้กับเจ้าสาว

ซึ่งแรกเริ่มเดิมทีตั้งแต่สมัยโบราณแหวนหมั้นที่ใช้กันของคู่บ่าวสาวนั้นทำมาจากเหล็กธรรมดา
ตามตำนานเชื่อวาแหวนเหลานี้เกิดจากเทพเจาโพรเมธูส(Prometheus) ตีเหล็กขึ้นมาเป็นแหวนใหกับเหลามนุษย์ที่ไม่มีรักต่อมาแหวนที่ชาวโรมันให้กันนั้นก็กลายเป็นทองคำทรงกลม
ซึ่งแสดงถึงวัฏจักรแหงชีวิตและความเป็นนิรันดร์อีกทั้งเป็นการปฏิญาณต่อสาธารณชนว่าสัญญาสมรสของคู่บ่าวสาวจะได้รับการปฏิบัติและถนอมไว้ตราบนานเท่านาน

ตราบจนปัจจุบัน ด้วยคุณค่าความงามอมตะ
ทำให้แหวนทองคำเป็นสัญลักษณของประเพณีการแตงงานที่ทรงความมหัศจรรย์คงอยู่กับเจ้าสาวตลอดกาล จนถึงศตวรรษที่ 15
แหวนอันเป็นสัญลักษณแหงความมั่นคงและซื่อสัตย์ โดยใชอัญมณีที่แกรงที่สุดนั่นก็คือ “เพชร”

เพชรถูกค้นพบครั้งแรกในประเทศอินเดีย คุณค่าของเพชรในยุคสมัยนั้น มิใช่แค่ความงดงามจากภายนอก
แต่เป็นเพราะความวิเศษแหงอาคมขลังซึ่งเชื่อกันวาเพชรสามารถป้องกันภัยจากอสรพิษ, ไฟ, ยาพิษ, ความป่วยไข, การโจรกรรม
ตลอดจนพลังแหงความเลวรายทั้งปวง

ดังนั้นคำว่า Diamond นี้ จึงมีรากศัพท์มาจากคำว่า Adamas ในภาษากรีก ซึ่งแปลว่าไม่อาจเอาชนะได้กลายเป็นสัญลักษณ์สากลแห่งรักที่ยั่งยืน
ตำนานของเพชรจึงไดเริ่มตนและเลาขานตกทอดกันนับแตบัดนั้นมา

ที่มา http://www.wedding.co.th/